

[Formanden.]

men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

A. Svensson: Da vi den 1. Marts i Aar havde Regeringens Forslag om Lømpelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere til første Behandling i dette høje Ting, gjorde jeg paa mit Partis Vegne stærkt gældende, at dette Forslag i den foreliggende Skikkelse var meget ufyldstgørende. Vi fandt det urigtigt, at der blev gjort saa stor Forskel paa Landbrugere, der har Statslaan eller af Staten garanterede Laan, og Landbrugere, der har Laan hos Pengeinstitutter, for slet ikke at tale om dem, der har private Laan. Det var en af vore Hovedindvendinger mod Forslaget, og jeg skal villigt indrømme, at det Forslag, som nu er tiltraadt af Regeringen og 3 Partier, indeholder Forbedringer i saa Henseende. Dette er ogsaa Tilfældet med Hensyn til andre Punkter i det oprindelige Forslag, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa.

Jeg vil ydermere gerne fremhæve, at der i og for sig hos samtlige de Partier, som har arbejdet med denne Sag, baade har været Forstaaelse for det, det drejer sig om, og god Vilje til at bøde paa de særlige sønderjyske Vanskeligheder. Saa meget mere beklageligt er det, at Resultatet efter vort Skøn ikke svarer til de Bestræbelser, der er udfoldet. Derfor har vi Konservative foretrukket at fremsætte et Ændringsforslag, som i Virkeligheden udgør et selvstændigt Forslag, bygget op efter helt andre Principper og med langt større Rækkevidde.

Jeg skal begynde med at nævne § 1 i vort Forslag, hvori der foreslaas nedsat et Udvalg paa 11 Medlemmer, af hvilke 9 skal være Medlemmer af Rigsdagen. Dermed er tænkt paa 2 Medlemmer af hvert af de store Partier og desuden et Medlem af det tyske Mindretal. Jeg har allerede tidligere her i Tinget, da jeg forelagde vort Forslag om Nedsættelse af et sønderjysk Udvalg, udtalt, at det vilde være en Fejl, hvis vi ikke fik Mindretallet med ind i et saadant Saneringsarbejde. Det tyske Mindretals Organ for Nordslesvig „Nordschleswigsche Zeitung“ erklærede ogsaa i sit Nummer for i Gaar, hvor det konservative Forslag omtales, at hvis det konservative Ændringsforslag blev gennemført, vilde der hermed foreligge en Bestræbelse for en virkelig Sanering af Landbrugets Forhold inden for det muliges Grænser. Jeg nævner det kun for at vise, hvilken Virkning et saadant

Forslag udløser i tyske Kredse i Nordslesvig, noget, som fra et nationalt Synspunkt set, ikke kan være os helt ligegyldigt.

I § 2 i vort Ændringsforslag staar der, at sønderjyske Landbrugere til Udligning af de Tab, der er lidt i Overgangstiden, skal have godtgjort 30 pCt. af en normal Førsteprioritet i den Ejendom, de sidder med i Øjeblikket. Det vil med andre Ord sige, at der foretages en Gældsnedskæring over hele Linien. Naar vi beregner Godtgørelsen efter Førsteprioriteterne, skyldes det Ønsket om, at det skal være en helt igennem generel Foranstaltning, der kommer alle til gode, uanset om de enkeltvis har været mere eller mindre dygtige, mere eller mindre heldige; thi stort set har Vanskelighederne været de samme for dem alle, og skal der foretages en Sanering, gælder det om at foretage den for Landbruget som Helhed, saa Landbruget ogsaa som Helhed har noget at staa imod med. De efterfølgende Panthavere — og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at hertil hører jo ogsaa Staten med de af den udlaante Midler — rykker derefter op paa en gunstigere Plads i Forhold til det Beløb, der er godtgjort, og yderst gives der eventuel løs Gæld Pantesikkerhed, for saa vidt som den kan anbringes inden for den paagældende Ejendoms Panteværdi.

Ikke betalte Renter paa Kreditforeningslaan eller anden Førsteprioritet skal derefter tilskrives den resterende Hovedstol, og det samme kan, hvis det af os foreslaaede Udvalg finder det nødvendigt — og det vil sige, hvis Ejeren ikke er i Stand til at udrede de paagældende Renter —, finde Sted med Renter paa Kreditforeningslaan eller anden Førsteprioritet for Juni og December Termin 1934. Dette tillægger vi stor Betydning. For det er jo godt nok, at sønderjyske Landbrugere kan fritages helt eller delvis for Renter af Anden- og Tredieprioriteter, som de maaske ikke har betalt i Aarevis, men det nytter ikke noget, naar det saa strander paa Førsteprioriteterne.

Der paastaas — jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at Sønderjyllands Kreditforening nu igen staar over for Masse-Udlæg i Landejendomme, og hvad saa? Kan Regeringens Forslag hjælpe paa det? Hvis Sønderjyllands Kreditforening i den nærmeste Fremtid gør Udlæg i — jeg har ladet mig fortælle, at det drejer sig om 500—600 Ejendomme —, hvad skal der saa ske? Efter vort Forslag er en Ejer fredet — hvis man kan bruge det Udtryk — til Udgangen af 1935, idet Juni Termin 1935, saa vidt jeg ved, først afgives til Inkassation i November 1935. I Mellemtiden maa det antages, at